

Sygn. akt IV U 11/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 25 listopada 2015 roku nr (...)

w sprawie M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu M. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 listopada 2015 roku na okres do końca 2017 roku.

Sygn. akt IVU 11/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 grudnia 2016 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 25.11.2015 r. wydaną na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn zm.) odmówił M. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 12.11.2015 r. został uznany za zdolnego do pracy.

M. B. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty. Zaskarżona decyzja jest dla niego krzywdzą, nie oddaje jego rzeczywistego stanu zdrowia, gdyż nadal pozostaje w stałym leczeniu lekarzy specjalistów: ortopedy, diabetologa i kardiologa.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. urodzony w dniu (...).r., ukończył szkołę zawodową o specjalności mechanik maszyn rolniczych, pracował jako smarownik pojazdów, formierz ręczny. Odwołujący w okresie od 02.04.2014 r. do 31.10.2015 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 23.09.2015 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u odwołującego niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu kardiologii, interny i chirurgii-ortopedii.

Biegły sądowy kardiolog i internista w zbiorczej opinii pisemnej wydanej na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- nadciśnienie tętnicze z wydolnym układem krążenia,
- cukrzycę typ 2 leczoną preparatami doustnymi bez udokumentowanych powikłań narządowych,
- otyłość,
- przebyte złamanie wybuchowe trzonu kręgu L1 leczone stabilizacją transpedikularną 19.10.2012 r.,
- przebyte złamanie kości kulszowej, łonowej i przezpanewkowe złamanie kości biodrowej po stronie prawej - leczone zachowawczo.

Z powodu rozpoznanych schorzeń biegli uznali, że M. B. nie jest niezdolny do pracy.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący w październiku 2012 r. na skutek upadku ze schodów doznał wielomiejscowego urazu złamanie panewki stawu biodrowego prawego, kości łonowej, biodrowej oraz kręgu L1. W związku z tym był hospitalizowany na oddziale ortopedyczno-urazowym i neurologicznym. Skargi zgłaszane przez odwołującego pozostają w związku przyczynowym z opisanym zdarzeniem i były głównym powodem pozostawania na rencie- schorzenia do oceny biegłego ortopedy. Odwołujący jest objęty leczeniem w poradni kardiologicznej i diabetologicznej. Obecnie nie wymaga przyjmowania leków na nadciśnienie tętnicze. W badaniu przedmiotowym wydolny krążeniowo i oddechowo, bez patologicznych zmian osłuchowych nad polami płucnymi i sercem. W badaniu echo serca - łagodny przerost lewej komory serca, EF - 63%, śladowa niedomykalność zastawki mitralnej. Cukrzyca ma stabilny przebieg i nie jest powikłana zmianami narządowymi. Odwołujący przyjmuje leki doustne i stosuje dietę z ograniczeniem cukrów prostych. Cukrzyca i nadciśnienie tętnicze w ich obecnym zaawansowaniu nie naruszają sprawności organizmu w stopniu uzasadniającym orzeczenie długotrwałej niezdolności do pracy.

/dowód : opinia sąдово-lekarska – k. 7-10 as/

Biegły sądowy chirurg-ortopeda w opinii pisemnej wydanej na podstawie wyników badań, w tym osobistego badania i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej rozpoznał u odwołującego:

- wygojone złamanie miednicy i panewki stawu biodrowego prawego, stan po złamaniu trzonu kręgu L1 z nawrotowym zespołem korzeniowym w zaostrzeniu dolegliwości kręgowo-korzeniowych,
- chorobę zwyrodnieniową obu stawów kolanowych zaawansowana.

Z powodu rozpoznanych schorzeń biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres ustania dotychczasowych świadczeń od 01.11.2015 r. do końca 2017 r. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący obecnie prezentuje dolegliwości ortopedyczne istotnie uniemożliwiające mu wykonywanie pracy zgodnej z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych. Zmiany w kręgosłupie piersiowym i lędźwiowym obecnie powodują istotną dysfunkcję funkcjonalną i są obecnie powodem aktywnego leczenia odwołującego. Z powodu dolegliwości bólowych i ostrych objawów kręgowo-korzeniowych wnioskodawca nie może: przeciążać osiowo kręgosłupa, dźwigać, wykonywać ciężkiej i umiarkowanie

ciężkiej pracy fizycznej, przeciążać obręczy biodrowej, długotrwale pozostawać w pozycji stojącej. Powyższe jest dodatkowo znacznie utrudnione przez zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych obustronnie. Z uwagi na wskazane dolegliwości ortopedyczne odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy okresowo od 01.11.2015 r. do końca 2017 r.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 26-28 as/

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Wydane w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej. W szczególności Sąd oparł się na opinii biegłego ortopedy, który uznał że odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy okresowo. Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd w całości podzielił wnioski i tezy wypływające z dokumentów. Ich autentyczność i wiarygodność nie był kwestionowana przez strony. Brak więc jakichkolwiek podstaw, które należało by uwzględnić, nawet z urzędu, aby dokumentom tym odmówić właściwego znaczenia dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. B. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 25.11.2015 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie czy ubezpieczony, ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniu przez biegłego

lekarza kardiologa, internisty oraz chirurga-ortopedy. Sąd w oparciu o opinie biegłego chirurga-ortopedy uznał, że M. B. z przyczyn ortopedycznych jest częściowo niezdolny do pracy okresowo od dnia 01.11.2015 r. do końca 2017 r. Po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i badaniu odwołującego, stwierdza się u niego: wygojone złamanie miednicy i panewki stawu biodrowego prawego, stan po złamaniu trzonu kręgu L1 z nawrotowym zespołem korzeniowym w zaostrzeniu dolegliwości kręgowo-korzeniowych oraz chorobę zwyrodnieniową obu stawów kolanowych zaawansowaną. Rozpoznane u odwołującego schorzenia w ich obecnym stanie zaawansowania upośledzają sprawność organizmu powodując jego częściową niezdolność do pracy. Odwołujący nie jest zdolny do pracy zarobkowej i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Zmiany w kręgosłupie piersiowym i lędźwiowym obecnie powodują istotną dysfunkcję funkcjonalną i są obecnie powodem aktywnego leczenia odwołującego. Z powodu dolegliwości bólowych i ostrych objawów kręgowo-korzeniowych wnioskodawca nie może: przeciążać osiowo kręgosłupa, dźwigać, wykonywać ciężkiej i umiarkowanie ciężkiej pracy fizycznej, przeciążać obręczy biodrowej, długotrwale pozostawać w pozycji stojącej. Powyższe jest dodatkowo znacznie utrudnione przez zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych obustronnie. Z uwagi na wskazane dolegliwości ortopedyczne odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy okresowo od 01.11.2015 r. do końca 2017 r. Pozostałe schorzenia tj. cukrzyca i nadciśnienie tętnicze w ich obecnym zaawansowaniu nie naruszają sprawności organizmu w stopniu uzasadniającym orzeczenie długotrwałej niezdolności do pracy. Odwołujący jest objęty leczeniem w poradni kardiologicznej i diabetologicznej. Obecnie nie wymaga przyjmowania leków na nadciśnienie tętnicze. W badaniu przedmiotowym wydolny krążeniowo i oddechowo, bez patologicznych zmian osłuchowych nad polami płucnymi i sercem. W badaniu echo serca - łagodny przerost lewej komory serca, EF - 63%, śladowa niedomykalność zastawki mitralnej. Cukrzyca ma stabilny przebieg i nie jest powikłana zmianami narządowymi. Odwołujący przyjmuje leki doustne i stosuje dietę z ograniczeniem cukrów prostych.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c. należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 25.11.2015 r. przyznając M. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.11.2015 r. do końca 2017 r.